

KAYE
UMANSKY

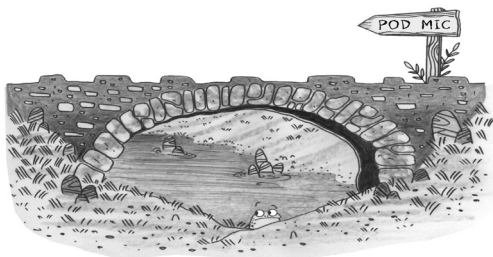
Vrăjitoare
pentru o
săptămână

Ilustrații de
ASHLEY KING
Traducere de Andrei Covaciu

București, 2021

Capitolul unu VRĂJITOAREA ADUSĂ DE VÂNT

În ziua în care vrăjitoarea își făcu apariția în oraș, Elsie Pickles tocmai avea grijă de prăvălia familiei.

Orașul purta numele de Smallbridge, pentru că era mic și pentru că avea un pod¹. Acesta se întindea peste un râu cu apă domoală, cunoscut sub numele de Dribble². Asemenea râului, și viața din Smallbridge era caracterizată de calm și monotonie. Era un oraș șters, în care oamenii se duceau la culcare devreme, din simplul motiv că nu aveau ce altceva să facă.

---

1 în lb. eng., „Smallbridge“ înseamnă „Pod mic“ (n. trad.)

2 în lb. eng., „to dribble“ înseamnă „a saliva/a băli“ (n. trad.)

Prăvălia era situată în apropierea străzii principale, pe o alee îngustă, și purta numele, ușor pompos, de „Magazinul Universal Pickles“. Doar că nu era deloc mare, ci întunecos și ponosit, iar înăuntru se vindeau tot felul de lucruri ieftine și plicticoase: strecurători pentru ceai, găleți, lumânări, cremă de ghetete, agrafe de birou. Clopoțelul casei de marcat nu zdrăngănea prea des. De fapt, cei mai mulți clienți veneau aici doar ca să stea de vorbă, fără să cheltuiască un sfanț. Existau și săptămâni în care prăvălia nu producea suficienți bani ca să asigure hrana familiei Pickles.

Ziua despre care vorbim era o duminică însorită. Strada mare era înțesată de oameni porniți la cumpărături sau la plimbare, dar și de copii și găini. Uneori, puteai zări chiar și câte un porc rătăcit. Câinele fără stăpân al orașului Smallbridge zăcea tolănit pe mijlocul trotuarului, bucurându-se de soarele de dimineață și făcându-i pe trecători să se împiedice.

Magazinul Universal
Pickles

La Magazinul Universal, comerțul mergea uns, ca de obicei – adică Elsie reușise să vândă o pereche de șireturi. Tatăl ei, un mop. Amândoi ascultaseră însă o grămadă de povești referitoare la dureri de spate și la vecini enervanți. Încă o zi obișnuită, cu vânzări puține și cu urechi împuiate. Nimic – dar absolut nimic – ieșit din comun.

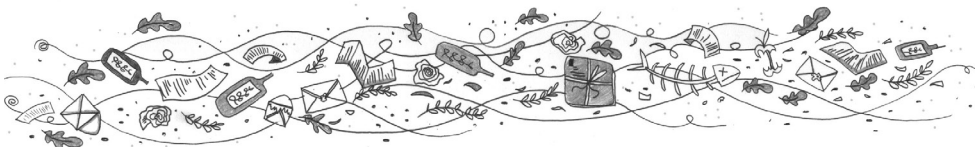
Apoi însă...

Ceasul din turnul primăriei bătu ora doisprezece. Prânzul.

Ultimul dangăt se stinse...

Apoi totul se transformă!

Un vânt venit de nicăieri începu să vuiască, smulgând pălării de pe capetele oamenilor și împrăștiind gunoaie pe pietrele de pavaj. Vântul acesta nu semăna deloc cu vreo boare estivală. Vântul acesta era unul dezlănțuit, feroce. Genul de vânt care ar putea smulge copaci din rădăcină sau ar putea dărâma coșuri de fum.

Strada principală se goli pentru că toată lumea se grăbise să se pună la adăpost, care ținându-se de poalele rochiei, care strângând bine în pumni câte o umbrelă de soare. Prăvăliașii se căzneau să tragă obloanele. Câinele fără stăpân se făcuse și el nevăzut. Scena semăna cu cele din westernuri, în care pistolarul își face apariția în oraș și toată lumea se pitește, care pe unde apucă.

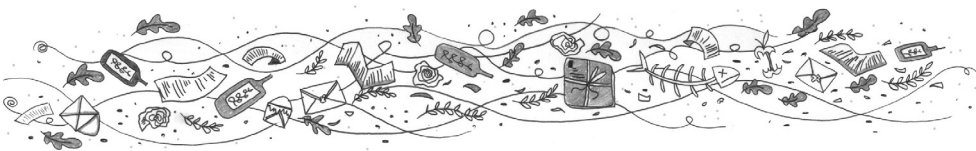
– Ia te uită, spuse tatăl lui Elsie. S-a schimbat vremea. Mă duc să mă-ntind cinci minute.

– Să pun semnul cu **ÎNCHIS?** întrebă Elsie.

– Nu. Amintește-ți de Regula numărul Opt: „Ține prăvălia deschisă ori de câte ori poți“. Te descurci singură, nu-i așa? Îmbogățește-ne, iubire.

„Aș vrea eu“, gândi Elsie în vreme ce tatăl ei urca agale scările.

Tot ce le lipsea era un client bogat care să se dea în vânt după lucruri ieftine și plicticoase. Cu toate că, își dăduse Elsie seama, nici dacă ar fi vândut tot ce

aveau pe stoc în Magazinul Universal nu s-ar fi ales cu prea mulți bani.

Afară, vântul continua să sufle cu sălbăticie pe străzile pustii, căutând obiecte pe care să le poată răsturna. Bogați sau săraci, pe o vreme potrivnică, ciudată, precum aceasta, nu își vor face apariția niciun fel de clienți.

Elsie slobozi un mic suspin. Își iubea părinții, după cum îi iubea pe cei trei frați mai mici ai ei – Arthy, Toby și bebelușul Todd. Nu o deranja că era nevoită să muncească în prăvălie, însă uneori își dorea ca viața ei să fi fost un piculeț mai palpitantă, așa cum erau viețile personajelor din cărți.

Lui Elsie îi plăcea teribil de mult să citească. Citise deja aproape toate cărțile aflate în mica bibliotecă a orașului Smallbridge. Nu le putea aduce acasă, pentru că frățiorii ei întotdeauna sfârșeau prin a le deteriora, însă cunoștea cele mai bune povești pe dinafară.